

Ivan Macut, *O hrvatskoj filozofiji*, Erna Banić-Pajnić, Filip Grgić (ur.), Institut za filozofiju, Zagreb, 2017., str. 180

Istraživanje povijesti hrvatske filozofije i pisanje njezine cjelovite povijesti, i moderne također, hitna je zadaća. Nai-me, još ne postoji sustavan prikaz povijesti hrvatske filozofije kod nas i to se treba što prije promjeniti. Knjiga pod naslovom *O hrvatskoj filozofiji* koju je izdao Institut za filozofiju u Zagrebu, a uredili su Erna Banić-Pajnić i Filip Grgić, želi dati svoj prilog istraživanju upravo te teme. Ona se sastoji od predgovora, sedam tekstova iz novije hrvatske filozofije koji govore o hrvatskoj filozofiji te na kraju knjige nazi se i bilješka o tekstovima. U predgovoru urednici knjige vrlo kratko upoznaju čitate-lje o izboru autora i tekstova. Tako kažu da su to tekstovi "nekih od najznačajnijih hrvatskih filozofa koji su se bavili poviješću hrvatske filozofije". Tekstovi koje donose nastali su u razdoblju između od 1882. do 1943. godine te oni "predstavljaju nezaobilazno polazište u svakome ozbilnjnom istraživanju hrvatske filo-zofske tradicije". Tema koju ti tekstovi obrađuju jest ideja

nacionalne (hrvatske) filozofije. Razlog objavljivanja ovih tek-stova prema urednicima glasi: "kako bi bili dostupni svim zainteresiranim za istraživa-nje hrvatske filozofije". Razlog izbora upravo ovih tekstova nalazi se u tome što je te tek-stove, prema urednicima, "da-nas uglavnom teško pronaći u knjižnicama". Tekstovi su, da-lje, objavljeni u izvornom obliku "kako bi bili svjedočanstvo duha vremena u kojem su na-stali". Ispravljene su samo oči-te tipografske pogreške, kažu urednici.

Objavljeni su sljedeći tek-stovi: Franjo Marković, *Filosofijske struke pisci hrvatskoga roda s onkraj Velebita u stolje-ćih XV. do XVIII.*; Stjepan Zim-mermann, *Historijski razvitak filozofije u Hrvatskoj*; Albert Bazala, *Filosofiska težnja u duhovnom životu Hrvatske od pada apsolutizma ovamo*; Al-bert Bazala, *O ideji nacionalne filozofije*; Aleksandar Mužinić, *Filosofija u Hrvata od 1918–1938 godine*; Kruno Krstić, *Filosofija u Hrvatskoj*; Josip (Teofil) Harapin, *Razvitak filo-zofije kod Hrvata*.

Izbor tekstova zasigurno je opravdan s obzirom na samu tematiku, iako je potrebno napomenuti kako te tekstove nije tako teško pronaći u knjižnicama, pogotovo u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, neki su čak dostupni i objavljeni na internetu, a jedan od njih, onaj Markovićev, objavljen je u cijelosti na mrežnim stranicama Instituta za filozofiju u Zagrebu, dok neke druge možemo pronaći u cijelosti objavljene na interne-tu. Po nama veliki nedostatak nalazi se u tome što na početku knjige nema uvodne studije u kojoj se trebalo tematizirati i staviti u povjesno-filozofski kontekst i filozofe i tekstove ko-

ji su doneseni u knjizi. Uredniči, tj. njihova bio-bibliografija uvjeravaju nas da su i dovoljno stručni, a također i sposobni napisati vrlo kvalitetan tekst na tu temu, koji je, nažalost, u ovoj knjizi izostao. Takva studija bila bi, po nama, puno veći doprinos istraživanju novije povijesti hrvatske filozofije, od donošenja tekstova hrvatskih filozofa o toj temi i ispravka očitih tipografskih pogrešaka u tekstovima, iako, već i sami ti tekstovi mladim istraživačima otvaraju vrata povijesti hrvatske filozofije, dok je smještanje u povjesni i filozofski kontekst puno zahtjevnija zadaća i tim više potrebna.